

Kapitola 6

<https://lamolamy.cz/06-had.m4a>

Cesta lam do párama, o kterém žabák mluvil, trvala čtyři dny. Probíhala poklidně. Fialová lama si do deníku pečlivě zapisovala, jaká zvířata lamy potkaly a jaké rostliny viděly. Občas si zručným kopytem udělala obrázek. Konečně lamy stanuly před jezírkiem, kde žáby čelily hadímu útoku. Po žábách zde pochopitelně nebyla ani stopa. Zato zde byli hadi. Hráli pestrými barvami a netvářili se moc přátelsky.

„To jsssssou nám hosssssti,“ smál se jeden z hadů. „Copak byssssste rády?“ Lamy nevěděly, co odpovědět. Cítily, že nemá smysl ptát se na žáby. Modrá lama to vyřešila šalamounsky: „Dobrý den. Zajímalo by nás, jestli tady jsou jiná zvířata.“

„A hadi ssssse vám nelíbí?“ smál se had, který lamy přivítal. Spolu s ním se ale ozvaly hlasy ještě jiných hadů:

„Tady je zvířat, to byssss mrkala.“

„Třeba řassssy, ssssinice, sssslimáci...“

„Co mají asssssi za lubem?“

„Ta oranžová, to je kusssss. Zzzzz té bychom měli jídlo do ssssoboty.“

Lamy polilo horko. Vůbec se zde necítily dobře. Za sebou uslyšely ve stromech křupnout větve. Jako by je nebezpečí obklopovalo ze všech stran.

Oranžová lama couvla o krok, fialová o dva a zelená se prudce otočila.

„Snad nemáte nasssspěch?“ ptali se hadi. „Buďte dnsssss našimi hossssty. Zzzz hosssstů bývá dobré pohoššššššení...“

Oranžová, modrá a zelená už chtěly utíkat. Fialová lama ale zůstávala na místě. Zdřevěněly jí nohy.

To se už hadi začali spojovat do kroužku kolem lamy, aby jí uzavřeli únikovou cestu...

„Dělej!“ zařvala zelená lama. Fialovou lamu doslova nakopla. Bylo to dobře, fialová lama se vzpamatovala a pak následovaná svojí kamarádkou utekla těsně předtím, než se kruh z hadů kolem nich uzavřel.